TEISINGUMO TEISMO SPRENDIMAS (pirmoji kolegija)

2008 m. balandžio 3 d.*

Byloje C-306/06

dėl 2006 m. gegužės 26 d. *Oberlandesgericht Köln* (Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. liepos 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

01051 Telecom GmbH

prieš

Deutsche Telekom AG,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano (pranešėjas), A. Borg Barthet, M. Ilešič ir E. Levits,

* Proceso kalba: vokiečių.

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorius B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. rugsėjo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *01051 Telecom GmbH,* atstovaujamos *Rechtsanwalt* P. Schmitz,

— *Deutsche Telekom AG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* M. Reuters,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Lumma ir A. Günther,

— Čekijos vyriausybės, atstovaujamos T. Boček,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,

— Suomijos vyriausybės, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos B. Schima,

išklausęs 2007 m. spalio 18 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2000/35/EB dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose (OL L 200, p. 35) 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp *01051 Telecom GmbH* (toliau – *01051 Telecom*) ir *Deutsche Telekom AG* (toliau – *Deutsche Telekom*) dėl delspinigių, reikalaujamų dėl tariamai pavėluoto sąskaitų apmokėjimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Direktyva 2000/35 siekiama suderinti kai kuriuos valstybių narių teisės aktų, susijusių su kova su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose, aspektus.

4 Direktyvos septintoje, devintoje, dešimtoje ir šešioliktoje konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„7) dėl per ilgų mokėjimo terminų bei pavėluotų mokėjimų verslui, ypač smulkiam ir vidutiniam, tenka didelė administracinė bei finansinė našta. Be to, šios problemos yra viena pagrindinių bankroto priežasčių, dėl kurių gali žlugti verslas, o kartu gali būti prarasta daug darbo vietų;

<…>

9) skirtingos mokėjimo taisyklės ir skirtinga valstybių narių praktika sudaro kliūčių tinkamam vidaus rinkos veikimui;

10) tai labai varžo komercinius sandorius tarp valstybių narių. Tai prieštarauja Sutarties 14 straipsniui, kadangi verslininkai vidaus rinkoje turėtų prekiauti tokiomis sąlygomis, kurios garantuotų, kad operacijos su kitomis valstybėmis nebūtų pavo-

jingesnės nei pardavimas šalyje. Iš esmės dėl skirtingų taisyklių taikymo vidaus ir tarpvalstybinėms operacijoms atsirastų konkurencijos iškraipymų;

<…>

16) pavėluotas mokėjimas – tai sutarties pažeidimas, kuris daugelyje valstybių narių skolininkams yra finansiškai patrauklus dėl mažų delspinigių normų ir (arba) lėtos žalos atlyginimo procedūros. Norint iš pagrindų pakeisti šią tendenciją ir užtikrinti, kad pavėluoto mokėjimo pasekmės neskatintų pavėluotų mokėjimų, būtina imtis ryžtingų priemonių, įskaitant ir kreditorių patirtų išlaidų kompensavimą.“

5 Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) delspinigiai pagal d punktą tampa mokėtini nuo dienos, einančios po mokėjimo dienos arba mokėjimo termino pabaigos, nustatytų sutartyje;

b) jei sutartyje mokėjimo diena ar terminas yra nenustatyti, delspinigiai tampa mokėtini automatiškai, nereikalaujant priminimo:

i) per 30 dienų, einančių po dienos, kai skolininkas gauna sąskaitą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti; arba

ii) jei sąskaitos ar kito lygiaverčio reikalavimo apmokėti gavimo diena yra abejotina, per 30 dienų po prekių ar paslaugų gavimo; arba

iii) jei skolininkas sąskaitą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau nei prekes ar paslaugas, per 30 dienų po prekių ar paslaugų gavimo; arba

iv) jei priėmimo ar patikrinimo procedūra, taikoma nustatant prekių ar paslaugų atitiktį sutarčiai, yra numatyta įstatymu ar sutartyje ir jei skolininkas sąskaitą ar kitą lygiavertį reikalavimą apmokėti gauna anksčiau arba prekių ar paslaugų priėmimo arba tikrinimo dieną, per 30 dienų po šios dienos;

c) kreditorius turi teisę į delspinigius tiek, kiek:

i) jis įvykdė savo sutartines ir teisines prievoles ir

ii) jis laiku negavo jam priklausančios sumos, jei pavėluota dėl skolininko kaltės;“

Nacionalinės teisės aktai

6 Vokietijos civilinio kodekso (*Bürgerliches Gesetzbuch*, toliau – BGB) 269 straipsnyje nustatyta:

„1. Jei prievolės vykdymo vieta nėra nustatyta ir negali būti numanoma atsižvelgiant į aplinkybes ir visų pirma prievolinių santykių pobūdį, prievolė turi būti vykdoma toje vietoje, kur skolininkas gyveno skolos atsiradimo momentu.

2. Jei prievolė atsirado skolininkui vykdant prekybinę ar gamybinę veiklą ir jei pastarojo prekybos ar gamybos patalpos buvo ne jo gyvenamojoje, o kitoje vietoje, šių patalpų vieta pakeičia gyvenamąją vietą.

3. Vien remiantis faktu, kad skolininkas apmoka siuntimo išlaidas, negalima daryti išvados, kad vieta, kur siunčiama, turi būti prievolės įvykdymo vieta.“3

7 BGB 270 straipsnyje teigiama:

„1. Kilus abejonei, skolininkas savo rizika ir išlaidomis turi persiųsti pinigus į kreditoriaus gyvenamąją vietą.

2. Jei skola atsirado kreditoriui vykdant prekybinę ar gamybinę veiklą ir jei pastarojo prekybos ar gamybos patalpos buvo ne jo gyvenamojoje, o kitoje vietoje, šių patalpų vieta pakeičia gyvenamąją vietą.

3. Jei po skolos atsiradimo pasikeitus kreditoriaus gyvenamajai vietai arba jam priklausančių prekybos ar gamybos patalpų vietai padidėja siuntimo išlaidos ar rizika, kreditorius pirmuoju atveju turi padengti išlaidų perviršį, o antruoju – prisiimti riziką.

4. Su prievolės vykdymo vieta susijusios nuostatos lieka nepakitusios.“

8 BGB 286 straipsnyje, iš dalies pakeistame siekiant perkelti Direktyvą 2000/35, nustatyta:

„1. Jei skolininkas neįvykdo prievolės gavęs kreditoriaus priminimą prasidėjus mokėjimo terminui, priminimas yra laikomas prievolės pažeidimo įrodymu. Ieškinio padavimas dėl prievolės įvykdymo ir pranešimas apie vykdomąjį raštą dėl apmokėjimo supaprastintame procese yra prilyginami priminimui.

2. Priminimas nereikalingas, kai:

1. prievolės vykdymo data buvo nustatyta pagal kalendorių;

2. prieš vykdant prievolę turi įvykti konkretus įvykis ir buvo nustatytas atitinkamas laikotarpis prievolei įvykdyti taip, kad jį būtų galima apskaičiuoti pagal kalendorių nuo minėtojo įvykio datos;

3. skolininkas rimtai ir galutinai atsisako vykdyti prievolę;

4. termino praleidimo konstatavimas nedelsiant yra pagrįstas dėl konkrečių priežasčių ir atsižvelgiant į abiejų šalių interesus.

3. Skolininkas laikomas praleidusiu prievolės įvykdymo terminą vėliausiai per trisdešimt dienų nuo mokėjimo termino pradžios ir sąskaitos faktūros arba lygiaverčio prašymo sumokėti gavimo, jei jis nesumokėjo anksčiau; tai taikoma skolininkui vartotojui tik tuo atveju, jei sąskaitoje faktūroje arba prašyme sumokėti daroma aiški nuoroda į tokias pasekmes. Jei sąskaitos faktūros arba prašymo sumokėti gavimo data nėra aiški, skolininkas, jei jis nėra vartotojas, pripažįstamas praleidusiu prievolės įvykdymo terminą vėliausiai per trisdešimt dienų nuo mokėjimo termino pradžios ir priešpriešinės prievolės įvykdymo.

4. Skolininkas nėra pripažįstamas praleidusiu prievolės įvykdymo terminą, kol prievolė nevykdoma dėl aplinkybių, už kurias jis nėra atsakingas.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 *01051 Telecom ir Deutsche Telekom* teikia telekomunikacijų paslaugas visuomenei ir tinklų operatoriams. Be to, *Deutsche Telekom* kitiems operatoriams, kaip antai *01051 Telecom*, teikia sąskaitų išrašymo paslaugas.

10 Nuo 1998 m. šios dvi bendrovės yra sudariusios tinklų sujungimo susitarimą, pagal kurį jos viena kitai išrašo sąskaitas už pagal šį susitarimą suteiktas paslaugas ir tokiu pagrindu apskaičiuoja mokėtinas sumas. Susitarimas kelis kartus buvo iš dalies keičiamas. Minėto susitarimo 2002 m. birželio 26 d. redakcijoje, kuria abi šalys remiasi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, yra tokios nuostatos:

„17.4. Mokėjimo terminai

Mokėjimo reikalavimai tarp šalių turi būti patenkinami gavus sąskaitą.

Sąskaitoje nurodyta suma turi būti sumokama į joje nurodytą sąskaitą.

17.5 Pavėluotas mokėjimas

Mokėjimo terminas praleidžiamas, jeigu tai nebuvo nustatyta priminimu, per 30 dienų po mokėjimo termino pradžios ir sąskaitos gavimo.

Jeigu viena iš sutarties šalių praleidžia mokėjimo terminą, skaičiuojamas toks žalos atlyginimas:

— 8 % didesni už vėlavimo laikotarpiu galiojančią bazinę palūkanų normą delspinigiai pagal BGB 247 straipsnį,

<…>“

11 2001 m. *01051 Telecom* ir *Deutsche Telekom* sudarė sąskaitų išrašymo ir inkaso sutartį, kurios 8 punkte yra tokia nuostata:

„Kalendorinio mėnesio viduryje ir pabaigoje sutarties šalis gali išrašyti sąskaitą neto sumoms, įskaitant (pridėtinės vertės mokestį), kurias *Deutsche Telekom* pripažįsta mokėtinomis, už šiai bendrovei suteiktas paslaugas. Sąskaitoje nurodyta suma ne vėliau kaip per 30 dienų po jos gavimo turi būti pervesta į joje nurodytą banko sąskaitą arba įskaityta.“

12 Pirmosios instancijos teismui *Landgericht Bonn* pateiktame ieškinyje *01051 Telecom* teigė, kad sąskaitų išrašymo ir inkaso sutarties 8 punkte esanti nuostata turi būti taikoma ir pagal tinklų sujungimo susitarimą. Todėl kai reikėjo sumokėti likusią sumą po *Deutsche Telekom* atlikto įskaitymo, ji iš šios bendrovės reikalavo sumokėti delspinigius, apskaičiuotus už laikotarpį nuo trisdešimtosios dienos po atitinkamos sąskaitos gavimo iki sumos įskaitymo į *01051 Telecom* sąskaitą.

13 *Landgericht Bonn* iš dalies patenkino šį ieškinį nuspręsdamas, kad *Deutsche Telekom* prievolė buvo ne paprasčiausiai pervesti mokėtiną sumą, bet įskaityti ją į *01051 Telecom* sąskaitą. Tokia išvada neišvengiamai būtų daroma remiantis 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/35/EB 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčiu, pagal kurį termino praleidimo atveju kreditorius turi teisę reikalauti delspinigių, jeigu jis „laiku“ negavo jam priklausančios sumos. Priešingai iki šiol Vokietijoje vyraujančiam aiškinimui, ne pavėluotas mokėjimo pavedimas, bet faktas, kad kreditorius per vėlai gavo mokėtiną sumą, būtų pavėluotas mokėjimas.

14 *Deutsche Telekom* apskundė *Landgericht Bonn* sprendimą *Oberlandesgericht Köln*, nesutikdamas su pirmosios instancijos teismo aiškinimu. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą jį pateikęs teismas nurodo, kad iš esmės, remiantis Vokietijoje vyraujančiu teismo praktikos aiškinimu, mokėjimo banko pavedimu atveju prievolė laikoma įvykdyta laiku, kai visų pirma mokėjimo pavedimas pasiekia skolininko finansų įstaigą iki mokėjimo termino pabaigos, kai skolininko sąskaitoje yra pakankamai lėšų ar pakankamas kredito limitas ir galiausiai kai finansų įstaiga per tą laikotarpį priima mokėjimo pavedimą.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vis dėlto pripažįsta, kad kitaip aiškinant Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį būtų galima prieiti prie kitokios išvados. Visų pirma šios direktyvos versijose vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis vartojami žodžiai atitinkamai „erhalten“, „received“ ir „reçu“ galėtų reikšti, kad siekiant išvengti pavėluoto mokėjimo pagal šią direktyvą mokėtina suma turėtų būti įskaityta į kreditoriaus sąskaitą iki mokėjimo termino pabaigos.

16 Esant šioms aplinkybėms *Oberlandesgericht Köln* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią banko pavedimu atliktas mokėjimas, dėl kurio skolininko mokėjimo terminas nepraleidžiamas arba tas praleidimas nutrūksta, priklauso ne nuo sumos įskaitymo į kreditoriaus sąskaitą momento, bet nuo momento, kai skolininkas padaro, o bankas priima mokėjimo pavedimą (į kurį atsižvelgiama), jei yra pakankamai lėšų sąskaitoje arba atitinkamas kredito limitas, neprieštarauja <…> Direktyvos 2000/35 <…> 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčiui?“

Dėl prejudicinio klausimo

17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, kuriuo momentu mokėjimas banko pavedimu, atliekant komercinę operaciją, gali būti laikomas įvykdytu laiku, kad kreditorius negalėtų reikalauti mokėti delspinigių pagal Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį.

18 *01051 Telecom,* Čekijos vyriausybė ir Europos Bendrijų Komisija laikosi nuomonės, kad, remiantis Direktyvos 2000/35 parengiamaisiais darbais ir jos formuluote, ja buvo siekiama nustatyti, kad mokėjimas yra pavėluotas, jei kreditorius laiku negavo mokėtinos sumos, t. y. mokėjimo banko pavedimu atveju, kai ši suma nėra įskaityta į kreditoriaus sąskaitą pasibaigus mokėjimo terminui. Data, kurią mokėtina suma įskaitoma į kreditoriaus sąskaitą, būtų lemiama nustatant, ar šis turi teisę reikalauti sumokėti delspinigius.

19 Tačiau *Deutsche Telekom* ir Vokietijos, Austrijos bei Suomijos vyriausybės visų pirma pabrėžia, kad Direktyva 2000/35 nustatyti tik pagrindiniai kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose reikalavimai ir, siekiant šio tikslo, valstybėms narėms suteikta didelė veiksmų laisvė rengiant teisės aktus. Visų pirma šios direktyvos 3 straipsniu leidžiama valstybėms narėms nustatyti momentą, kada banko pavedimas turi būti laikomas įvykdytu laiku, ir jame nustatyta, jei nėra sutarties, tik tai, kokiomis sąlygomis ir kada galima reikalauti mokėti delspinigius.

20 Todėl aiškinimu, pagal kurį reikalaujama, kad skolininkas finansų institucijoje įvykdytų pavedimą per nustatytą laikotarpį, būtų išlaikyta tinkama kreditoriaus ir skolininko interesų pusiausvyra, atsižvelgiant ypač į tai, kad mokėjimo pavedimui įvykdyti reikalingas laikas priklauso nuo sandorio tvarkymo bankuose, o ne nuo skolininko veiksmų. Esant tokioms aplinkybėms būtų neprotinga dėl galimo vėlavimo, susijusio su sandorių tvarkymo bankuose laikotarpiu, kaltinti skolininką, kuris veikė sąžiningai laiku, t. y. iki mokėjimo termino pabaigos įvykdė pavedimą.

21 Kad būtų galima atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą, reikia visų pirma priminti, kad direktyva, kaip pažymi *Deutsche Telekom* ir

Vokietijos, Austrijos bei Suomijos vyriausybės, nesiekiama visiškai suderinti visų su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose susijusių taisyklių, tačiau ja reglamentuojamos tam tikros konkrečios taisyklės šioje srityje. Tarp šių taisyklių yra, kaip nustatė Teisingumo Teismas, taisyklės, susijusios su delspinigiais už pavėluotą mokėjimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-302/05, Rink. p. I-10597, 23 punktą).

22 Taigi Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje nustačius trisdešimties dienų mokėjimo terminą, kuris taikomas nesant sutarties, tos pačios dalies c punkto ii papunktyje nustatoma, kad kreditorius turi teisę skolininko reikalauti sumokėti delspinigius, jeigu „jis laiku negavo jam priklausančios sumos, jei pavėluota dėl skolininko kaltės“.

23 Remiantis pastarosios nuostatos formuluote galima daryti aiškią išvadą, kad skolininko mokėjimas laikomas pavėluotu ir suteikiančiu teisę reikalauti delspinigių, jei suėjus terminui kreditorius negali disponuoti mokėtina suma. Taigi, jei mokėjimas vykdomas banko pavedimu, tik į kreditoriaus sąskaitą įskaičius mokėtiną sumą jis gali disponuoti gautomis lėšomis.

24 Toks aiškinimas grindžiamas skirtingomis Direktyvos 2000/35 kalbinėmis versijomis, kuriose vienodai kalbama apie mokėtinos sumos gavimą iki mokėjimo termino pabaigos. Tai rodo, pavyzdžiui, žodžiai „neobdržel“, „erhalten“, „received“, „reçu“, ir „ricevuto“, vartojami atitinkamai Direktyvos 2000/35 versijose čekų, vokiečių, anglų, prancūzų ir italų kalbomis.

25 Galiausiai, remiantis minėtosios direktyvos parengiamaisiais darbais, galima daryti aiškią išvadą, kad terminas *reçu* vartojamas ne atsitiktinai; jį vartoti nusprendė Bendrijos teisės aktų leidėjas. Iš tiesų, kaip pažymi Komisija, prieš priimant šią

direktyvą Europos Sąjungos Taryboje vykusiose diskusijose šis terminas iš visų kitų terminų buvo pasirinktas kaip pats tiksliausias nustatyti momentui, nuo kurio mokėjimas turi būti laikomas atliktu laiku vykdant komercinį sandorį.

26 Be to, aiškinimas, jog mokėtinos sumos įskaitymas į kreditoriaus sąskaitą yra lemiamas mokėjimo kriterijus, grindžiamas momentu, kuriuo kreditorius iš tikro gali disponuoti mokėtina suma, atitinka pagrindinį Direktyva 2000/35 siekiamą tikslą, kuris nustatytas septintoje ir šešioliktoje konstatuojamosiose dalyse, t. y. apsaugoti kreditorių finansinius interesus.

27 Galiausiai reikia priminti, kad toks minėtosios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio aiškinimas gali būti grindžiamas Teisingumo Teismo priimtu aiškinimu kitose Bendrijos teisės srityse. Kaip tvirtina *01051 Telecom*, remiantis Teisingumo Teismo praktika galima daryti išvadą, kad įskaitymas į Europos Bendrijų nuosavų išteklių sąskaitą yra lemiamas kriterijus siekiant nustatyti, ar valstybė narė, turėjusi sumokėti Komisijai pinigų sumą, įvykdė savo įsipareigojimus ir ar dėl to ji turi mokėti delspinigius (žr. 2003 m. birželio 12 d. sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-363/00, Rink. p. I-5767, 42, 43 ir 46 punktus).

28 Taigi vertinant, ar vykdant komercinį sandorį mokėjimas banko pavedimu gali būti laikomas įvykdytu laiku, dėl ko remiantis šia nuostata pagal prievolę negalima reikalauti mokėti delspinigių, lemiamas kriterijus yra data, kurią mokėtina suma yra įskaityta į kreditoriaus sąskaitą.

29 Ši išvada negali būti ginčijama remiantis argumentais, kuriuos ypač pabrėžia Suomijos vyriausybė, kad dėl tokio Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunkčio aiškinimo skolininkas neprotingai būtų priverstas patirti riziką, susijusią su banko sandorių tvarkymo terminais.

30 Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, jog minėtos nuostatos pabaigoje nustatyta, kad skolininkas neturi būti laikomas atsakingu už vėlavimą, atsiradusį ne dėl jo kaltės. Kitaip tariant, pačioje Direktyvoje 2000/35 nustatyta, kad delspinigiai nemokami tuo atveju, kai vėlavimas nėra skolininko elgesio pasekmė, jei skolininkas rūpestingai atsižvelgė į įprastai reikalingus terminus banko pavedimui atlikti.

31 Galiausiai, kaip pastebi Čekijos vyriausybė, vykdant komercinius sandorius teisės aktų ar sutarčių nuostatose dažnai nustatomas laikotarpis, reikalingas banko pavedimams atlikti, kad skolininkas galėtų numatyti tuos laikotarpius ir išvengti delspinigių mokėjimo.

32 Atsižvelgiant į visus pirmiau išdėstytus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog Direktyvos 2000/35 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį reikalaujama, jog mokėtiną sumą reikia įskaityti į kreditoriaus sąskaitą iki mokėjimo termino pabaigos, kad mokant banko pavedimu nereikėtų mokėti delspinigių arba kad jų mokėjimą būtų galima nutraukti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/35 dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose 3 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį reikalaujama, jog mokėtiną sumą reikia įskaityti į kreditoriaus sąskaitą iki mokėjimo termino pabaigos, kad mokant banko pavedimu nereikėtų mokėti delspinigių arba kad jų mokėjimą būtų galima nutraukti.

Parašai.